

Съвет на
Европейския съюз

Брюксел, 14 юни 2021 г.
(OR. en)

Междуетноститутитионално дотие:
2018/0138 (COD)

10537/1/20
REV 1

TRANS 375
CODEC 768
PARLNAT 159

ЗАКОНОДАТЕЛНИ АКТОВЕ И ДРУГИ ПРАВНИ ИНСТРУМЕНТИ

Относно:	Позиция на Съвета на първо четене с оглед приемането на ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА относно оптимизирането на мерките за постигане на напредък по осъществяването на трансевропейската транспортна мрежа (TEN-T) - Приета от Съвета на 14 юни 2021 г.
----------	--

ДИРЕКТИВА (ЕС) .../...
НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от ...

**относно оптимизирането на мерките за постигане на напредък по осъществяването на
трансевропейската транспортна мрежа (TEN-T)**

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 172 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет¹,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите²,

в съответствие с обикновената законодателна процедура³,

¹ ОВ С 62, 15.2.2019 г., стр. 269.

² ОВ С 168, 16.5.2019 г., стр. 91.

³ Позиция на Европейския парламент от 13 февруари 2019 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и позиция на Съвета на първо четене от 14 юни 2021 (все още непубликувана в Официален вестник). Позиция на Европейския парламент от ... (все още непубликувана в Официален вестник).

като имат предвид, че:

- (1) В Регламент (ЕС) № 1315/2013 на Европейския парламент и на Съвета¹ е определена обща рамка за създаването на модерни, оперативно съвместими мрежи в Съюза, в полза на неговите граждани, с цел укрепване на социалното, икономическото и териториалното сближаване в Съюза и допринасяне за създаването на единно европейско пространство за транспорт и мобилност, като по този начин се укрепва вътрешният пазар. Трансевропейската транспортна мрежа (TEN-T) съставлява структура на две нива — широкообхватна мрежа и основна мрежа. Широкообхватната мрежа осигурява свързаността на всички региони на Съюза, а основната мрежа се състои от тези елементи на широкообхватната мрежа, които са от най-голямо стратегическо значение за Съюза. Регламент (ЕС) No 1315/2013 определя обвързващи цели за завършване на изграждането ѝ, а именно основната мрежа да бъде завършена до 2030 г., а широкообхватната мрежа — до 2050 г., по-специално чрез приоритизиране на трансграничните връзки, чрез подобряване на оперативната съвместимост и чрез принос към мултимодалната интеграция на транспортната инфраструктура на Съюза.

¹ Регламент (ЕС) № 1315/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2013 г. относно насоките на Съюза за развитието на трансевропейската транспортна мрежа и за отмяна на Решение № 661/2010/ЕС (ОВ L 348, 20.12.2013 г., стр. 1).

- (2) Опитът показва, че въпреки необходимостта от завършването на TEN-T и обвързващите срокове за целта много от инвестициите, с които се цели завършването на TEN-T, са изправени пред множество различни и сложни процедури за издаване на разрешения, трансгранични процедури за възлагане на обществени поръчки и други процедури. Тази ситуация застрашава навременното осъществяване на проектите и в много случаи води до значителни забавяния и по-високи разходи. Освен това може да възникне несигурност за изпълнителите на проекти и потенциалните частни инвеститори и в някои случаи тя дори може да доведе до това проектите да не бъдат реализирани, както е планирано първоначално. Настоящата директива има за цел преодоляването на тези проблеми и осигуряването на възможност за синхронизирано и своевременно завършване на TEN-T чрез хармонизирани действия на равнището на Съюза. При изготвянето на своите национални планове и програми държавите членки следва, в съответствие с член 49, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1315/2013, да вземат предвид развитието на TEN-T.
- (3) Настоящата директива следва да обхваща свързаните с проекти процедури, включително тези, които са свързани с оценка на въздействието върху околната среда. Въпреки това настоящата директива не следва да засяга градоустройството или планирането на земеползването, процедурите, свързани с възлагането на обществени поръчки, нито предприятиите на стратегическо равнище стъпки, които не са свързани с проекти, като стратегически екологични оценки, публично бюджетно планиране, както и национални или регионални транспортни планове. За да се повиши ефикасността на процедурите за издаване на разрешения и да се осигури високо качество на документацията по проекти, изпълнителите на проекти следва да извършват подготвителната дейност като предварителни проучвания и доклади преди началото на процедурата за издаване на разрешение. Настоящата директива не следва да се прилага по отношение на процедури пред органи за административно обжалване, съдилища или трибунали.

- (4) Настоящата директива следва да се прилага за проекти, които са част от предварително набелязани участъци от основната мрежа, изброени в приложението към настоящата директива, както и за други проекти за коридорите на основната мрежа, чиято обща стойност надхвърля 300 000 000 евро. Проектите, чиято стойност надхвърля посочената сума, често имат стратегическо значение за изпълнението на стратегията на Съюза за интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж и допринасят за постигането на целите на Регламент (ЕС) № 1315/2013. Коридорите на основната мрежа са определени чрез направленията, съдържащи се в Регламент (ЕС) № 1316/2013 на Европейския парламент и на Съвета¹, и картите на основната мрежа, съдържащи се в Регламент (ЕС) № 1315/2013. Техническата основа на картите се осигурява от интерактивната географска и техническа информационна система за TEN-T (TENtec), която съдържа подробна информация за трансевропейската транспортна инфраструктура.
- (5) От приложното поле на настоящата директива следва да бъдат изключени проекти, свързани изключително с телематични приложения, нови технологии и иновации, тъй като тяхното внедряване не се ограничава до основната мрежа.
- (6) Държавите членки могат обаче да прилагат настоящата директива по отношение на други проекти за основната мрежа и широкообхватната мрежа, включително проекти, свързани изключително с телематични приложения, нови технологии и иновации, за да постигнат хармонизиран подход към проектите за транспортна инфраструктура. Публикуването от страна на националните органи на списъци с отделните проекти, попадащи в приложното поле на настоящата директива, може да повиши прозрачността за изпълнителите на проекти относно текущи и бъдещи строителни работи по TEN-T.

¹ Регламент (ЕС) № 1316/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2013 г. за създаване на Механизъм за свързване на Европа, за изменение на Регламент (ЕС) № 913/2010 и за отмяна на регламенти (ЕО) № 680/2007 и (ЕО) № 67/2010 (ОВ L 348, 20.12.2013 г., стр. 129).

- (7) С оглед на предвидените в съответното право на Съюза и национално право различни екологични оценки, които са необходими за издаването на разрешения за проекти в основната мрежа, държавите членки следва да въведат, когато е възможно и целесъобразно, опростена процедура, отговаряща на изискванията на правото на Съюза и националното право, за да подпомогнат постигането на определените в настоящата директива цели за по-голямо оптимизиране на мерките.
- (8) Проектите, попадащи в приложното поле на настоящата директива, следва да получават при необходимост приоритетно третиране. Такова третиране може да включва по-кратки срокове, едновременни процедури или ограничени срокове за обжалване, като в същото време се гарантира, че в съответствие с правото на Съюза и националното право се постигат целите и на други хоризонтални политики като екологичните политики, които имат за цел избягването, предотвратяването, намаляването или компенсирането на неблагоприятните въздействия върху околната среда. В правните уредби на много държави членки някои категории проекти се третират приоритетно въз основа на тяхното стратегическо значение за икономиката. Когато такова приоритетно третиране съществува в националното право, то следва автоматично да се прилага по отношение на проектите, попадащи в приложното поле на настоящата директива. Въпреки това на държавите членки следва да се разреши да изпробват специфични процедури за издаване на разрешения за ограничен брой проекти, за да се оцени евентуалното разширяване на прилагането на тези процедури спрямо други проекти. По време на този период на изпробване съответната държава членка не следва да бъде задължена да прилага процедурите, които се изпробват, по отношение на други проекти, попадащи в приложното поле на настоящата директива.

- (9) За да се даде възможност за ясно управление на цялата процедура и да се осигури звено за контакт за изпълнителите на проекти, проектите за коридорите на основната мрежа следва да бъдат подкрепяни чрез ефикасни процедури за издаване на разрешения. За тази цел държавите членки следва да определят един или няколко органа в зависимост от своите национални правни уредби и административни структури и съобразно съответните видове проекти. Когато държава членка определи няколко органа, тя следва да гарантира, че само един орган е определен за даден проект и дадена процедура за издаване на разрешение.
- (10) Определянето на орган, който да служи за звено за контакт за изпълнителите на проекти, следва да намали сложността, да подобри ефикасността и да повиши прозрачността на процедурите. Това следва да подобри също така сътрудничеството между държавите членки, когато е целесъобразно. Процедурите следва да насърчават реалното сътрудничество между изпълнителите на проекти и определения орган.
- (11) На определения орган може, *inter alia*, да се възлагат задачи, свързани с координирането и разрешаването, в съответствие с правото на Съюза и националното право, на конкретни проекти за възстановяване на инфраструктурата по основната мрежа в случай на природни или причинени от човека бедствия.
- (12) Предвидената в настоящата директива процедура не следва да засяга изпълнението на изискванията на международното право и правото на Съюза, включително изискванията за опазването на околната среда и човешкото здраве. Настоящата директива не следва да води до занижаване на стандартите, които са предвидени за избягване, предотвратяване, намаляване или компенсиране на неблагоприятните въздействия върху околната среда.

- (13) Като се има предвид спешната необходимост от завършване на основната мрежа, опростяването на процедурите за издаване на разрешения следва да бъде съпътствано от срок за процедурите, които водят до приемането на решение за разрешаване на изграждането на транспортната инфраструктура. Този срок следва да насърчава по-ефикасното провеждане на процедурите и същевременно при никакви обстоятелства да не застрашава високите стандарти на Съюза по отношение на опазването на околната среда и участието на обществеността. Следва да съществува възможност да се удължава срокът на процедурите за издаване на разрешения в надлежно обосновани случаи, включително когато възникнат непредвидими обстоятелства или когато е необходимо за целите на опазването на околната среда. Удължаването може например да бъде изразено посредством период от време, да бъде посочено като дата или като друго сигурно бъдещо събитие. Удълженият срок не следва да включва по-специално времето, необходимо за предприемане на административни или съдебни производства за обжалване или за търсене на правна защита пред съд или трибунал. Държавите членки не следва да носят отговорност, когато неспазването на срока се дължи на изпълнителя на проекта, например когато той не е спазил сроковете, предвидени в националното право, или индикативните срокове, установени от определения орган, или когато изпълнителят на проекта е действал с необосновано забавяне.
- (14) Държавите членки следва да се стремят да осигурят възможно най-ефикасно разглеждане на обжалванията, оспорващи по същество или от процесуална гледна точка законосъобразността на дадено решение за разрешаване.

- (15) Инфраструктурните проекти за TEN-T, които се отнасят до две или повече държави членки, се сблъскват с особено големи трудности при координиране на процедурите за издаване на разрешения. Ето защо определените органи на съответните държави членки следва да си сътрудничат, за да координират своите графици и да установят съвместен график относно процедурата за издаване на разрешение, доколкото такава координация на техните графици и установяването на такъв съвместен график са възможни и целесъобразни предвид състоянието на подготвеност или зрелост на проекта, което зависи основно от изпълнителя на проекта, и по-специално от датата, на която той е уведомил за проекта определения във всяка от тези държави членки орган.
- (16) Европейските координатори, определени в съответствие с Регламент (ЕС) № 1315/2013, следва да бъдат информирани за съответните процедури, за да се улесни тяхното синхронизиране и приключване с оглед на навременното изграждане на основната мрежа до 2030 г.
- (17) Когато обхватът на TEN-T се разширява, за да включи трети държави, в съответствие с примерните карти, съдържащи се в Регламент (ЕС) № 1315/2013, тези трети държави следва да бъдат приканени да прилагат при необходимост правила, подобни на предвидените в настоящата директива.

- (18) Обществените поръчки по трансгранични проекти следва да се провеждат в съответствие с Договорите и при необходимост с Директива 2014/24/ЕС¹ на Европейския парламент и на Съвета или Директива 2014/25/ЕС² на Европейския парламент и на Съвета. За да се гарантира ефикасното завършване на трансграничните проекти за основната мрежа, провежданите от съвместно образувание обществени поръчки следва да бъдат регулирани от националното право на една държава членка. Чрез дерогация от правото на Съюза в областта на обществените поръчки, приложимото национално право по принцип следва да бъде това на държавата членка, където се намира седалището на съвместното образувание. Следва да се запази възможността приложимото национално право да се определи посредством междуправителствено споразумение. Що се отнася до обществена поръчка, провеждана от дъщерно дружество на съвместно образувание, това дъщерно дружество следва да прилага националното право на една от съответните държави членки, което би могло да бъде националното право, приложимо към съвместното образувание. От съображения за правна сигурност действащите стратегии за обществени поръчки следва да продължат да се прилагат спрямо съвместно образувание, създадено преди датата на влизане в сила на настоящата директива.

¹ Директива 2014/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г. за обществените поръчки и за отмяна на Директива 2004/18/ЕО (ОВ L 94, 28.3.2014 г., стр. 65).

² Директива 2014/25/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г. относно възлагането на поръчки от възложители, извършващи дейност в секторите на водоснабдяването, енергетиката, транспорта и пощенските услуги и за отмяна на Директива 2004/17/ЕО (ОВ L 94, 28.3.2014 г., стр. 243).

- (19) Комисията не участва системно в предоставянето на разрешения за отделни проекти. В някои случаи обаче за определени аспекти от проектната подготовка се изисква официално одобрение на равнището на Съюза. Когато Комисията участва в процедурите, тя ще третира приоритетно проектите на Съюза и ще гарантира сигурност за изпълнителите на проектите. В някои случаи може да се изисква одобрение на държавна помощ. Без да се засягат определените в настоящата директива срокове и в съответствие с Кодекса на най-добри практики при провеждане на процедури на контрол на държавните помощи, държавите членки следва да могат да поискат от Комисията да разгледа проекти за основната мрежа, които те смятат за приоритетни, като прилага по-предсказуеми срокове съгласно подхода „портфейли от дела“ или съгласно взаимно съгласуваното планиране.
- (20) Осъществяването на инфраструктурни проекти за основната мрежа следва да се подпомага също така с насоки от Комисията, с които да се дава повече яснота относно това как се реализират някои видове проекти, като в същото време се спазват достиженията на правото на Съюза. В това отношение, в съобщението на Комисията от 27 април 2017 г., озаглавено „План за действие за природата, хората и икономиката“, се предоставят насоки и се внася допълнителна яснота по отношение на това по какъв начин да се спазват Директива 2009/147/ЕО на Европейския парламент и на Съвета¹ и Директива 92/43/ЕИО на Съвета². За да се гарантира най-доброто съотношение между качество и вложени публични средства, следва да се предоставя пряко проектно подпомагане, свързано с обществени поръчки.

¹ Директива 2009/147/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 ноември 2009 г. относно опазването на дивите птици (ОВ L 20, 26.1.2010 г., стр. 7).

² Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 г. за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна (ОВ L 206, 22.7.1992 г., стр. 7).

- (21) Доколкото целта на настоящата директива, а именно да се оптимизират мерките за постигане на напредък по изграждането на TEN-T, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки, а поради необходимостта от укрепване на рамката на процедурите за издаване на разрешения за TEN-T проекти чрез хармонизирани действия на равнището на Съюза, могат да бъдат по-добре постигнати на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигане на тази цел.
- (22) От съображения за правна сигурност настоящата директива не следва да се прилага по отношение на процедурите за издаване на разрешения, започнали преди датата на транспониране на настоящата директива,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член I

Предмет и приложно поле

1. Настоящата директива се прилага по отношение на процедурите за издаване на разрешения, необходими за разрешаване на изпълнението на:
 - а) проекти, които са част от предварително набелязани участъци от основната мрежа, изброени в приложението;
 - б) други проекти за коридорите на основната мрежа, определени съгласно член 44, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1315/2013, чиято обща стойност надхвърля 300 000 000 евро,с изключение на проекти, свързани изключително с телематични приложения, нови технологии и иновации по смисъла на членове 31 и 33 от посочения регламент.

Настоящата директива се прилага и по отношение на обществените поръчки по трансгранични проекти, които попадат в нейното приложното поле.
2. Държавите членки могат да решат да прилагат настоящата директива по отношение на други проекти за основната мрежа и широкообхватната мрежа, включително проектите, свързани изключително с телематични приложения, нови технологии и иновации, посочени в параграф 1. Държавите членки уведомяват Комисията за своето решение.

Член 2

Определения

За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:

- 1) „решение за разрешаване“ означава решението или съвкупността от решения, които могат да бъдат от административен характер, взети едновременно или последователно от орган или органи на държава членка, с изключение на органите за административно и съдебно обжалване, , съгласно националния правен ред и националното административно право, с които се определя дали изпълнителят на даден проект има право да изпълнява проекта в съответния географски район, без да се засягат решенията, взети в рамките на производство за административно или съдебно обжалване;
- 2) „процедура за издаване на разрешение“ означава всяка процедура, която трябва да бъде следвана, свързана с отделен проект, попадащ в приложното поле на настоящата директива, с цел получаване на решението за разрешаване, изисквано от органа или органите на държава членка съгласно правото на Съюза или националното право, с изключение на градоустройството или планирането на земеползването, на процедурите, свързани с възлагането на обществени поръчки и на предприетите на стратегическо равнище стъпки, които не се отнасят до конкретен проект, като стратегическа екологична оценка, публично бюджетно планиране, както и национални или регионални транспортни планове;

- 3) „проект“ означава предложение за изграждането, адаптирането или изменението на определен участък от транспортната инфраструктура, което цели подобряване на капацитета, безопасността и ефикасността на посочената инфраструктура и чието изпълнение изисква одобряване посредством решение за разрешаване;
- 4) „трансграничен проект“ означава проект, обхващащ трансграничен участък между две или повече държави членки;
- 5) „изпълнител на проект“ означава заявителят, подал заявление за разрешаване на изпълнението на проект, или публичният орган, който инициира даден проект;
- 6) „определен орган“ означава органът, който е звеното за контакт за изпълнителя на проекта и който улеснява ефикасното и структурирано провеждане на процедурите за издаване на разрешения в съответствие с настоящата директива;
- 7) „съвместен орган“ означава орган, създаден по взаимно съгласие между две или повече държави членки за улесняване на процедурите за издаване на разрешения, свързани с трансгранични проекти, включително съвместни органи, учредени от определените органи, когато тези определени органи са били оправомощени от държавите членки да учредят съвместни органи.

Член 3
Приоритетен статут

1. Държавите членки се стремят да гарантират, че всички органи, включително определеният орган, участващи в процедурата за издаване на разрешение, с изключение на съдилищата и трибуналите, отдават приоритет на проекти, попадащи в приложното поле на настоящата директива.
2. Когато съгласно националното право съществуват специфични процедури за издаване на разрешения за приоритетни проекти, държавите членки, без да се засягат целите, изискванията и сроковете, предвидени в настоящата директива, гарантират, че проектите, попадащи в приложното поле на настоящата директива, се разглеждат по тези процедури. Това не възпрепятства държавите членки да изпробват специфични процедури за издаване на разрешения за ограничен брой проекти, за да се оцени евентуалното разширяване на прилагането на тези процедури спрямо други проекти, без да е необходимо да се прилагат такива процедури за проекти, попадащи в приложното поле на настоящата директива.
3. Настоящият член не засяга бюджетните решения.

Член 4
Определен орган

1. До [24 месеца след датата на влизане в сила на настоящата директива] всички държави членки определят на подходящото административно равнище органите, които трябва да действат като определени органи.

2. Дадена държава членка може, когато е целесъобразно, да определи различни органи за определен орган в зависимост от проекта или категорията проекти, вида транспорт или географския район. В такъв случай държавата членка гарантира, че има само един определен орган за даден проект и за дадена процедура за издаване на разрешение.
3. Държавите членки вземат всички необходими мерки, за да предоставят на изпълнителите на проекти леснодостъпна информация относно определения орган за даден проект.
4. Държавите членки могат да оправомощат определения орган да вземе решението за разрешаване.

Когато е оправомощен да взема решението за разрешаване в съответствие с първа алинея, определеният орган проверява дали са били получени всички необходими разрешения, решения и становища за приемането на решението за разрешаване и уведомява изпълнителя на проекта решението за разрешаване.
5. Когато определеният орган не е оправомощен да вземе решението за разрешаване, държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че изпълнителят на проекта е уведомен за приемането на решението за разрешаване.
6. Държавите членки могат да оправомощат определения орган да определи индикативни срокове за различните междинни етапи на процедурата за издаване на разрешение в съответствие с член 5, параграф 1, без да се засяга четиригодишният срок, посочен в същия параграф.

7. Определеният орган:

- а) е звеното за контакт за информация за изпълнителя на проекта и за съответните други органи, участващи в процедурата, която води до издаването на решението за разрешаване за даден проект;
- б) предоставя на изпълнителя на проекта, когато това се изисква съгласно националното право, подробното обобщение на заявката, посочено в член 6, параграф 4, включително информация относно индикативните срокове по отношение на процедурите за издаване на разрешение, в съответствие с четиригодишния срок, посочен в член 5, параграф 1;
- в) следи за спазването на графика за процедурата за издаване на разрешение, и по-специално записва всяко удължаване на срока, посочено в член 5, параграф 4;
- г) при поискване предоставя насоки на изпълнителя на проекта относно представянето на всички съответни документи и информация, включително всички разрешения, решения и становища, които трябва да бъдат получени и предоставени за решението за разрешаване.

Определеният орган може също да предостави насоки на изпълнителя на проекта относно допълнителната информация и/или документи, които трябва да бъдат предоставени, в случай че уведомлението, посочено в член 6, параграф 1, е било отхвърлено.

8. Параграф 7 не засяга компетентността на други органи, участващи в процедурата за издаване на разрешение, както и възможността изпълнителят на проекта да се свързва с отделните органи във връзка с конкретните разрешения, решения или становища, които са част от решението за разрешаване.

Член 5

Времетраене на процедурата за издаване на разрешение

1. Държавите членки предвиждат процедура за издаване на разрешение, включително сроковете за посочената процедура, която не може да надвишава четири години от началото на процедурата за издаване на разрешение. Държавите членки могат да приемат необходимите мерки, за да разделят наличния период на различни етапи в съответствие с правото на Съюза и националното право.
2. Срокът от четири години, посочен в параграф 1, не засяга задълженията, произтичащи от международното право и правото на Съюза, и не включва сроковете, необходими за предприемане на действия във връзка с производства за административно и съдебно обжалване, и търсене на за правна защита пред съд или трибунал, както и сроковете, необходими за изпълнение на произтичащите решения или средства за правна защита.
3. Четиригодишният срок, посочен в параграф 1, не засяга правото на държава членка да предвиди, че процедурата за издаване на разрешение трябва да се финализира чрез приемане на специален акт на националното законодателство, като в този случай чрез дерогация от параграф 1 процедурата по приемането на този акт може да надхвърли четиригодишния срок, ако подготвителната работа, въз основа на която се приема националният законодателен акт, е приключила в рамките на посочения четиригодишен срок. Подготвителната работа се счита за приключила, когато специалният акт на националното законодателство е внесен в националния парламент.

4. Държавите членки приемат необходимите мерки, за да гарантират, че в надлежно обосновани случаи може да бъде предоставено подходящо удължаване на четиригодишния срок, посочен в параграф 1. Продължителността на удължаването се определя за всеки отделен случай, обосновава се надлежно и се ограничава до необходимото за постигането на целта за приключване на процедурата за издаване на разрешение и постановяването на решението за разрешаване. Когато бъде предоставено такова удължаване, изпълнителят на проекта се уведомява за причините за предоставянето му. Допълнително удължаване може да бъде предоставено веднъж при същите условия.
5. В случай че четиригодишният срок, посочен в параграф 1, удължен в съответствие с параграф 4, не е спазен, държавите членки не носят отговорност, когато възникналото закъснение се дължи на изпълнителя на проекта.

Член 6

Организация на процедурата за издаване на разрешение

1. Изпълнителят на проекта уведомява за проекта определения орган или, когато е целесъобразно, съвместния орган, създаден в съответствие с член 7, параграф 2. Уведомлението за проекта от страна на изпълнителя на проекта се счита за начална дата на процедурата за издаване на разрешение.
2. За да се улесни извършването на оценка на зрелостта на проекта, държавите членки могат да определят степента на подробност на информацията и съответните документи, които трябва да бъдат предоставени от изпълнителя на проекта, когато той уведомява за даден проект. Ако проектът не е достигнал зрялост, уведомлението се отхвърля посредством надлежно обосновано решение, не по-късно от четири месеца след получаването на уведомлението.

3. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че изпълнителите на проекти получават обща информация като насоки за уведомлението, адаптирани, когато е подходящо, към съответния вид транспорт, които съдържат информация относно разрешенията, решенията и становищата, които могат да бъдат изисквани за изпълнението на даден проект.

Посочената информация трябва да включва следното относно всяко разрешение, решение или становище:

- а) обща информация за обхвата по същество и степента на подробност на информацията, която трябва да се представи от изпълнителя на проекта;
- б) приложимите срокове или, ако няма такива срокове, индикативни срокове; и
- в) данни за контакт с органите и заинтересованите страни, които обикновено участват в консултациите, свързани с различните разрешения, решения и становища.

Тази информация трябва да е леснодостъпна за всички съответни изпълнители на проекти, по-специално чрез електронни или физически информационни портали.

4. За да се улесни успешното уведомление, държавите членки могат да изискват от определения орган да изготви, при поискване от изпълнителя на проекта, подробно обобщение на заявката, включващо следната информация, съобразена с отделния проект:
- а) отделните етапи на процедурата и приложимите срокове или ако няма такива срокове, индикативни срокове;
 - б) обхвата по същество и степента на подробност на информацията, която трябва да бъде представена от изпълнителя на проекта;

- в) списък на разрешения, решения и становища, които трябва да бъдат получени от изпълнителя на проекта по време на процедурата за издаване на разрешение в съответствие с правото на Съюза и националното право;
 - г) данните за контакт с органите и заинтересованите страни, които ще участват във връзка със съответните задължения, включително по време на официалния етап на обществената консултация.
5. Подробното обобщение на заявката остава в сила по време на процедурата за издаване на разрешение. Всяко изменение на подробното обобщение на заявката е надлежно обосновано.
 6. При поискване определеният орган може да предостави на изпълнителя на проекта информация, допълваща посочените в параграф 4 елементи.
 7. Когато изпълнителят на проекта е представил цялото досие на заявление за проект, решението за разрешаване се приема в рамките на срока, посочен в член 5, параграф 1.
 8. Органите, участващи в процедурата за издаване на разрешение, уведомяват определения орган за издаването на необходимите разрешения, решения, становища или на решението за разрешаване.

Член 7

Координиране на трансграничните процедури за издаване на разрешение

1. За проекти, които се отнасят до две или повече държави членки, държавите членки гарантират, че определените органи на тези държави членки си сътрудничат, с цел да координират своите графици и да договорят съвместен график относно процедурата за издаване на разрешение.
2. За трансгранични проекти може да бъде създаден съвместен орган.

3. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че европейските координатори, определени в съответствие с член 45 от Регламент (ЕС) № 1315/2013, получават информация относно процедурите за издаване на разрешения и че тези координатори могат да улесняват контактите между определените органи в рамките на процедурите за издаване на разрешения за проекти, които се отнасят до две или повече държави членки.
4. Ако посоченият в член 5, параграф 1 срок не се спазва, при поискване държавите членки предоставят информация на съответните европейски координатори относно предприетите или планираните мерки, за да се даде възможност за приключване на процедурата за издаване на разрешение с възможно най-малко забавяне.

Член 8

Обществени поръчки по трансгранични проекти

1. Когато процедурите за възлагане на обществени поръчки се провеждат от съвместно образувание по трансграничен проект, държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че съвместното образувание прилага националното право на една държава членка и, чрез дерогация от директиви 2014/24/ЕС и 2014/25/ЕС, че посоченото право се определя в съответствие с член 39, параграф 5, буква а) от Директива 2014/24/ЕС или член 57, параграф 5, буква а) от Директива 2014/25/ЕС, според случая, освен ако в споразумение между участващите държави членки не е предвидено друго. Във всички случаи в такова споразумение се предвижда прилагането на националното право на една държава членка спрямо процедурите за възлагане на обществени поръчки, провеждани от съвместното образувание.

2. Що се отнася до обществени поръчки, провеждани от дъщерно дружество на съвместно образувание, съответните държави членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че дъщерното дружество прилага националното право на една от държавите членки. В това отношение съответните държави членки могат да решат, че дъщерното дружество трябва да прилага националното право, приложимо към съвместното образувание.

Член 9

Преходни разпоредби

1. Настоящата директива не се прилага за проекти, за които процедурите за издаване на разрешение са започнали преди ... [24 месеца след датата на влизане в сила на настоящата директива].
2. Член 8 се прилага само за тези поръчки, за които е отправена покана за участие в състезателна процедура, или, в случай че не се предвижда покана за участие в състезателна процедура, когато възлагащият орган или възложителят е започнал процедура на възлагане на обществени поръчки след ... [24 месеца след датата на влизане в сила на настоящата директива].
3. Член 8 не се прилага за съвместно образувание, създадено преди ... [датата на влизане в сила на настоящата директива], ако процедурите за възлагане на обществени поръчки на това образувание продължават да се уреждат от правото, приложимо към неговите обществени поръчки на тази дата.

Член 10

Доклади

1. За първи път най-късно до ... [пет години и шест месеца след датата на влизане в сила на настоящата директива] и на редовни интервали от време след това, Комисията представя доклади на Европейския парламент и на Съвета относно изпълнението на настоящата директива и относно резултатите от нея.
2. Докладът се основава на информация, която трябва да бъде предоставяна от държавите членки на всеки две години и за първи път най-късно до ... [пет години след датата на влизане в сила на настоящата директива] относно броя на процедурите за издаване на разрешение, попадащи в приложното поле на настоящата директива, средната продължителност на процедурите за издаване на разрешение, броя на процедурите за издаване на разрешение, превишаващи срока, и създаването на съвместен орган по време на периода на докладване.

Член 11

Транспониране

1. Държавите членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива най-късно до ... [24 месеца след датата на влизане в сила на настоящата директива]. Те незабавно информират Комисията за това.

Когато държавите членки приемат тези разпоредби в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване.

Условията и редът на позоваване се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното право, които приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 12

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в ... на

За Европейския парламент

Председател

За Съвета

Председател

ПРИЛОЖЕНИЕ

Предварително набелязани участъци на трансгранични връзки и липсващи връзки в коридорите на основната мрежа[, посочени в член 1, параграф 1, буква а)]

Транспортен коридор на основната мрежа „Атлантически“		
Трансгранични връзки	Евора – Мерида	Железници
	Витория-Гастейс – Сан Себастиан – Байон – Бордо	
	Авейро – Саламанка	
	р. Дуеро (плавателен коридор Дуеро)	Вътрешни водни пътища
Липсващи връзки	Линии на Иберийския полуостров, оперативно съвместими с междурелсие, различно от стандарта на UIC	Железници
Транспортен коридор на основната мрежа „Балтийско-адриатически“		
Трансгранични връзки	Катовице/Ополе – Острава – Бърно Катовице – Жилина Братислава – Виена Грац – Марибор Венеция – Триест – Дивача – Любляна	Железници
	Катовице – Жилина Бърно – Виена	Автомобилен път
Липсващи връзки	Глогниц – Мюрццушлаг: базов тунел „Земеринг“ Грац – Клагенфурт: железопътна линия и тунел „Коралм“ Копер – Дивача	Железници

Транспортен коридор на основната мрежа „Средиземноморски“		
Трансгранични връзки	Барселона – Перпинян	Железници
	Лион – Турин: базов тунел и подходни пътища	
	Ница – Вентимия	
	Венеция – Триест – Дивача – Любляна	
	Любляна – Загреб	
	Загреб – Будапеща	
	Будапеща – Мишколц – границата с Украйна	
	Лендава – Летенийе	Автомобилен път
	Вашарошнамени – границата с Украйна	
Липсващи връзки	Алмерия – Мурсия	Железници
	Линии на Иберийския полуостров, оперативно съвместими с междурелсие, различно от стандарта на UIC	
	Перпинян – Монпелие	
	Копер – Дивача	
	Риека – Загреб	
	Милано – Кремона– Мантуа – Порто Леванте/Венеция – Равена/Триест	Вътрешни водни пътища

Транспортен коридор на основната мрежа „Северноморско-балтийски“		
Трансгранични връзки	Талин – Рига – Каунас – Варшава „Рейл Балтика“ – нова железопътна линия, напълно оперативно съвместима с междурелсие по стандартите на UIC	Железници
	Швиноуйшче/Шчечин – Берлин	Железопътни и вътрешни водни пътища
	Транспортен коридор „Виа Балтика“: Естония – Латвия – Литва – Полша	Автомобилен път
Липсващи връзки	Каунас – Вилнюс: нова железопътна линия, напълно оперативно съвместима с междурелсие по стандартите на UIC, част от „Рейл Балтика“	Железници
	Варшава/Идзиковице – Познан/Вроцлав, включително връзка към планирания централен транспортен възел	
	Канал Северно-Балтийско море	Вътрешни водни пътища
	Берлин – Магдебург – ХанOVER; Мителландканал; канали в Западна Германия	
	Рейн, Вал	
	Нордзеканал, Ейсел, Твентеканал	
Транспортен коридор на основната мрежа „Северноморско-средиземноморски“		
Трансгранични връзки	Брюксел – Люксембург – Страсбург	Железници
	Тернхойзен – Гент	Вътрешни водни пътища
	Мрежа Сена – Шелда и свързаните с нея речни басейни на Сена, Шелда и Маас	
	Коридор Рейн – Шелда	
Липсващи връзки	Канал „Албер“ и канал Бохолт – Херенталс	Вътрешни водни пътища

Транспортен коридор на основната мрежа „Източен-източносредиземноморски“		
Трансгранични връзки	Дрезден – Прага/Колин	Железници
	Виена/Братислава – Будапеща	
	Бекешчаба – Арад – Тимишоара	
	Крайова – Калафат – Видин – София – Солун	
	София – границата със Сърбия/границата с Македония	
	Границата с Турция – Александрополи	
	Границата с Македония – Солун	
	Янина — Какава (границата с Албания)	Автомобилен път
	Дробета Турну Северин/Крайова – Видин – Монтана	
	София – границата със Сърбия	
	Хамбург – Дрезден – Прага – Пардубице	Вътрешни водни пътища
Липсващи връзки	Игуменица – Янина	Железници
	Прага – Бърно	
	Солун – Кавала – Александрополи	
	Тимишоара – Крайова	
Транспортен коридор на основната мрежа „Рейнско-алпийски“		
Трансгранични връзки	Зевенаар – Емерих – Оберхаузен	Железници
	Карлсруе – Базел	
	Милано/Новара – границата с Швейцария	
		Базел – Антверпен/Ротердам - Амстердам
Липсващи връзки	Генуа – Тортонa/ Нови Лигуре	Железници
	Зеебрюге – Гент	

Транспортен коридор на основната мрежа „Рейнско-дунавски“		
Трансгранични връзки	Мюнхен – Прага	Железници
	Нюрнберг – Пилзен	
	Мюнхен – Мюлдорф – Фрайласинг – Залцбург	
	Страсбург – Кел – Аппенвайер	
	Хранице – Жилина	
	Кошице – границата с Украйна	
	Виена – Братислава/Будапеща	
	Братислава – Будапеща	
	Бекешчаба – Арад – Тимишоара – границата със Сърбия	
	Букурещ – Гюргево – Русе	
	Дунав (Келхайм – Констанца/Мидия/Сулина) и свързаните с тях речни басейни на Вах, Сава и Тиса	Вътрешни водни пътища
	Злин – Жилина	Автомобилен път
	Тимишоара – границата със Сърбия	
Липсващи връзки	Щутгарт – Улм	Железници
	Залцбург – Линц	
	Крайова – Букурещ	
	Арад – Сигишоара – Брашов – Предял	

Транспортен коридор на основната мрежа „Скандинавско-средиземноморски“		
Трансгранични връзки	Границата с Русия – Хелзинки	Железници
	Копенхаген – Хамбург: пътища за достъп до съоръжението за връзка „Фемарн Белт“	
	Мюнхен – Вьоргъл – Инсбрук – Фортеца – Болцано – Тренто – Верона: базов тунел „Бренер“ и пътища за достъп	
	Гьотеборг – Осло	
	Копенхаген – Хамбург: съоръжение за връзка „Фемарн Белт“	Железници/автомобили
